

Членъ 250). Когато испадне единъ длъжникъ, заедно и ония които съжся обvezали да плащатъ, нѣматъ право да ся тѣжятъ единъ противъ други, за чистъта която ся дава, за курамж отъ всичкото имъ именіе, защото количеството, което ще ся появи отъ чистътъ на курамжъ, ще бѫде повече отъ сумжъ на дългътъ, заедно съ лихвите и съ разносъкътъ. Сирѣчъ, ако бы да излѣзе повече отъ сумжъ на дългътъ и на другите му разности, тогава появенното повече количество, спорядъ рѣдътъ на подписите въ записътъ, принадлѣжи и ся пада на длъжници-тъ съдружници, които имъ съ станжли поручителъ по възложенietо.[*]

Членъ 251). Онзи кредиторинъ, който носи записъ подписанъ отъ испадналіятъ и обvezательитъ му, че съ единъ за други порожчителъ, ако бы прѣди испадванietо имъ, да е зелъ една чистъ пары, за смѣтка на онova што има да зима, тъя земени пары ще ся свалятъ отъ сумжъ, и явно е че има право да влѣзе въ масжъ за остатокътъ и да ся тѣжи противъ испадналіятъ, обvezательитъ и противъ поручителътъ му. А ако бы да плаятъ тоя остатокъ обvezательитъ и поручителътъ, въ такъвъ случай, и тѣ влазятъ въ масжъ на испадналіятъ за парите които съ дали.

Членъ 252). Колкото и да е било направено конкордато, кредиторитъ пакъ имать право да ся тѣжатъ противъ испадналіятъ и обvezательитъ му.

(*) Защото като ся даде онова за косто е билъ обvezанъ, тогава той ся избавлява отъ поручителството за онова количество, което е равно съ рѣченото повече появено количество.